

χριστιανικά: καλύτερα να μη γεννώσατε καθόλου !
ΣΑΒΒΑΣ. — Μά τι λές ! Μήπως τρελλάθηκα ;
ΚΟΝΤΡΑΤΗΣ. — (Κουνάει τὸ χέρι, τοῦ γυρίζει
 τὴν πλάτη). Φωνάζετε ὅσο θέλετε !

ΒΑΣΙΑΣ. — Σάββα Γεωώροβιτς, μὴ φωνάζετε,
 μὴ ! Νῆ, εἶναι κόσμος... μᾶς κωττάζουν!

ΣΑΒΒΑΣ. — (Βάζει τὸ χέρι του στὸν ὄμο τοῦ
 Κοντράτη, σιγά). "Ακουσε, ἐννοῶ... Βέβαια, μπροστά
 στοὺς ἀνθρώπους. Μά καὶ σὺ καταλαβαίνεις, Κον-
 τράτη, εἶσαι ἔξυπνος ἀνθρώπος, πολὺ ἔξυπνος, πὼς
 ἔλα εὐτὰ εἶναι κωταμάρες. Σκέψου, ἀδερφέ, σκέψου.
 Ἄφου τὴν εἰκόνα τῆ θυγάλεν ἔξω, ποῖ εἶναι λοιπὸν
 τὸ θαῦμα ;

ΚΟΝΤΡΑΤΗΣ. — (Τραβάει τὸ χέρι τοῦ Σάββα,
 κουνάει τὸ κεφάλι μιλᾷ δυνατά). Δὲν καταλαβαί-
 ντε: Ὅστε δὲν καταλαβαίνετε, αἱ

ΣΑΒΒΑΣ. — (Ψιθυρίζει). "Ακουσε, θυμήσου τὴ
 λέγαμεί..

ΚΟΝΤΡΑΤΗΣ. — (Δυνατά). Δὲν ἔχω κανένα
 μυσικὸ μαζί σας: τί μοῦ μιλάτε λοιπὸν σιγά;... Καὶ
 πὼς νομίζετε ὅτι γίνονται τὰ θαύματα; "Αχ ἔσεῖς !
 Νὰ καὶ σεῖς εἴσατε ἀνθρώπος ἔξυπνος, κ' ἕνα τόσο
 ἀπλὸ πρῶμα δὲν μπορεῖτε νὰν τὸ φανταστήτε. "Ολα
 σεῖς δὲν τὰ ἐκάματε, αἱ; "Ολα, καὶ τὴ μηχανὴ μοῦ ἐ-
 δώσατε, κ' ἡ ἐκρηξὴ γίνηκε. "Ολα, Κ' ἡ εἰκόνα ἔμει-
 νε ἀπείραχτη! Ἄπείραχτη, σᾶς λέω, ἀκούτε, ἡ εἰκό-
 να ; Νά, αὐτὸ νὰ ἐξηγήσετε μὲ τὸ μυαλό σας !

ΛΥΠΙΑ. — (Βλέπει γύρω της ταραγμένη). Πόσο
 εἶναι ἀπλὸ, πόσο εἶναι φοβερό. Κ' ἐγώ... μὲ τὰ χέρια
 μου... Θέ μου ! (Γονατίζει μὲ τὸ βλέμμα ἐστραμμένο
 στὸν οὐρανὸ).

ΣΑΒΒΑΣ. — (Βλέπει ἄγρια ὄλους: ὕστερα τὸν
 Κοντράτη). Ἐμπρός !

ΚΟΝΤΡΑΤΗΣ. — (Ἰποχωρεῖ μὲ φόβο). Τί μὲ
 κωττάζεις ;

ΣΑΒΒΑΣ. — (Φωνάζει). Τί... κωτὸς ποῦ εἶσαι !

ΚΟΝΤΡΑΤΗΣ. — (Χλωμασμένως). Σιγώτερα,
 σιγώτερα, σᾶς λέω ! Φωνάζετε, μὰ σὰ φωνάξω κ'
 ἐγώ :

ΣΑΒΒΑΣ. — (Ἄγριοκωττάζοντας τὸ Σπεράνση)
 Τί χάσκες ἐσὺ ; Εἶσαι φιλόσοφος, εἶσαι φιλόσοφος!
 Καταλαβαίνεις πόσο εἶναι κωτὰ; νομίζουν πὼς εἶναι
 θαῦμα !

ΣΠΕΡΑΝΣΚΗ. — (Ἰποχωρώντας). Νὰ μὲ συμ-
 παθᾶς, Σάββα Γεωώροβιτς, μὰ κατὰ τὴ γνώμη μου...
 δὲν ἔξω !

ΣΑΒΒΑΣ. — Δὲν ἔξερες ;

ΣΠΕΡΑΝΣΚΗ. — Μά καὶ ποιὸς τὸ ἔξερε ; (Φο-
 νάζει ἀπελπιστικά). Οἱ πεθαμένοι μοναχὰ, Σάββα Γε-
 ωώροβιτς, οἱ πεθαμένοι !

ΚΟΝΤΡΑΤΗΣ. — "Α-χὰ ! Σὲ τσουρούφλησε...
 Ἄντίχριστε !)

ΛΥΠΙΑ. — (Μὲ φρίκη). Ἄντίχριστος !

(Ἀκούοντας τίς φωνές, πλησιάζουν πρῶτοι οἱ δύο
 προσκυνητὲς ποὺ ἦσαν μαζί μὲ τὸν Κοντράτη, ἐνώ-
 νονται σ' αὐτοὺς λίγο - λίγο κα ἄλλοι, μεταξὺ τῶν ὁ-
 ποιῶν καὶ ὁ ἀνθρώπος μὲ τὸ μακρὸ πανωφόρι).

Α' ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΗΣ. — Τί εἶναι πάτερ, αἱ; Τὰ
 μολόγησε ;

ΚΟΝΤΡΑΤΗΣ. — Γιὰ δὲς τονε, γιὰ δὲς τονε !

(Στὸ ἄλλο φύλλο τελειώνει)

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. **N. Παγουλ.** Νομίζουμε πὼς ἔχουμε χρέος νὰ σοῦ
 εἰποῦμε τὴν ἀλήθεια: δηλ. πὼς μπορεῖς νὰ γράφεις καλύ-
 τερα ἀπὸ αὐτὸ τὰ δύο ποῦ μᾶς ἔστειλες, Σοῦ σινιστοῦμε
 δύο πράματα: 1ο) Νὰ διαβάσεις νέους ποιητὲς, κὶ ἂν ἔξε-
 ρεις ξένη γλῶσσα, καὶ ξένους: 2ο) Νὰ φέρεις τὰ ποιήματά
 σου στὸ συρτάρι σου ἕνα χρονο νὰ κρωῶσουν, κ' ὕστερα
 νὰ τὰ ξαναδιαβάξεις, κὶ ἂν σ' ἀρέσει νὰ ἀκόμα, νὰ διορθώ-
 νεις ὅ,τι σοῦ φανεῖ καλύτερο, καὶ τότε νὰ τὰ στέλνεις γιὰ
 δημοσίεση. — κ. **M. Σακκ.** Ἄδύνατο νὰ δημοσιευτεῖ. —
 κ. **Π. Πικρ.** Θὰ δημοσιεύσουμε ἕνα δύο μὲ τὴ σειρά τους.
 — κ. **M. Σμπαρ.** Θαυμάσιο τὸ γράμμα σου ! καὶ δείχνει
 τὴν ἐξέλιξη τοῦ ἀνθρώπου ποῦ κἀει μπρός, ὅλο μπρός.
 Νά, ποῦ τοῦ λόγου σου ἐφαρμόζει μόνος σου τὴ 2η συμ-
 βουλή ποῦ δίνουμε παραπάνω. Περιμένουμε νὰ ποχηθῶ-
 με στὸ πρόσωπό σου ἕναν πρῶτης γαμμῆς συνεγάτη.
 Βάλ ε τώρα καὶ σύγκρινε μερικοὺς ποῦ θυμώνουν ὅταν τοὺς
 πεις πὼς κἀτι λείπει ἀκόμα ἀπὸ τὴ δουλιὰ τους. — κ.
Γεώρ. I. Παπ. Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὸ γράμμα σου. Τὸ «Ψυ-
 χασάββατο, ἔτσι μᾶς ἀρέσει καὶ θὰ δημοσιευτεῖ. Ἐπίσης
 θὰ διαλέξουμε ἕνα ἢ δύο ἀπὸ τὰ ἄλλα τρία. — κ. **Τακ. Τσακ.**
 Ἄρκετὰ καλὸ, μὰ μεγαλοῦτσικο, κὶ ὅσο πιὸ μεγάλο εἶναι,
 τόσο πιὸ καλὸ πρέπει νὰ εἶναι γιὰ νὰ δημοσιευτεῖ. — κ.
Ἄπ. Μαγγ. Τὸ ἴδιο καὶ γιὰ τοῦ λόγου σου. Ἐτσι δὲ μπο-
 ροῦμε νὰ εἴμαστε βέβαιοι πὼς θὰ δημοσιευτεῖ. — κ. **Θοδ.**
Σακ. Ἄν θελεῖς τὴν ἀλήθεια, ἀκόμα δὲν εἴμαστε πολὺ
 εὐχαριστημένοι. Γιατὶ πρωτοαρχίζεις μὲ τὴση δύσκολη μορ-
 φὴ σὰν τοῦ σονέτου; — κ. **Δ. Παρθ.** Θὰ δημοσιευτεῖ,
 Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὸ γράμμα σου, Ἄπαντοῦμε ταχδρομι-
 κῶς. — κ. **Γ. Βαλταδ.** Δὲ θυμόμαστε τίποτα, μὰ γιὰ νὰ
 μὴν ἀπαντήσουμε, θὰ πει πὼς παράπεσε: γιὰτὶ ἐμεῖς ἀπαν-
 τοῦμε σ' ὄλους καὶ σ' ὄλες. Τὸ παράπονο ἔχει μέσα του
 πολλὰ, μὰ ἡ μορφὴ του ὄχι ἀφεγάδιαστη, —δὲν τὸ διορθώ-
 νεις; καὶ μαζί καὶ τίς χασμοδιές. — κ. **Ἄλεκ. Δρ.** Εἶναι
 μερικά πράματα ποῦ τὸ χαλοῦν τὸ «Κάτω ἀπὸ τὸ πῆκτο»: «
 στοροβίλια τοῦ πόνου», ὁ ὄγδος στίχος ἀκατανόητος. καὶ
 ὁ τελευταῖος: «τὸ πόν' ἀργοσαλεύει». — κ. **Νικ. Καρ.** Τὰ
 «Σύγγεφα» εἶναι ἕνα εἶδος ποῦ δὲ μᾶς ἀρέσει. Ἡ «Ἀρ-
 ρώστια» ἀρχίζει καλὰ: ὅμως πάρα κάτω: «θὲ νὰ κωλὰ ἀπ'
 ἐντὸς μου» κ' ἡ τρίτη στοροφή πολὺ σκοτεινὴ: «Γιὰ σὺ τῆς
 Μάννας ὁ καημός» (;) — κ. **Δρ. Πιτρ.** Σίγουρα πὼς θὰ γρά-
 φεις, Ἀπόφευγε τίς χασμοδιές «τὰ-ἀνοιχτὰ» καὶ τοὺς κοι-
 νοὺς τόπους. Ἀκολούθησε τίς δύο συμβουλές ποῦ δίνουμε
 στὸ τελευταῖο φύλλο, στὴν ἀλληλογραφία.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

MERCURE DE FRANCE. (1 Δεκεμ). **I. Κέσσελ:** Ὁ
 Μπολσεβικισμὸς στὸ ἔργο τοῦ Δοστογιέφσκη. — **Βαλεντίνο:**
 Ἡ Ἰνδικὴ φιλοσοφία καὶ τὸ πρόβλημα τοῦ Νιρβάνα. — **Γκι**
 — **Σαεὶ Κρῆς:** ποιήματα. — **Μπουναμπρό:** Ἡ ὀραματιστρία
 τοῦ Λούμπλανδ. — κ.τ.λ. (Τεύχος 15 Δεκεμβρ).

— Ἐξεδόθη τὸ «Μπονζετὰκι» ἡ ἐπιθεώρησις τοῦ κ.
 Βαρλέντη ὁ 4ος ἀριθμὸς μὲ φιλολογικὴν ἕλην. διηγήματα.
 κριτικὲς, ποιήματα κλπ.

“Ὅσοι παρακολουθοῦν τὸ ΔΟΝ ΚΙΧΩΤΗ
 καὶ ὅσοι θέλουν νὰ τὸν διαβάσουν τώρα καὶ
 δὲν ἔχουν τὰ πρῶτα φύλλα, μποροῦν νὰ τὰ
 ζητήσουν ἀπὸ τὴν ἐταιρείαν «Τύπος» καὶ θὰ
 τοὺς τὰ στείλει ἀμέσως.

ΑΠΟ ΒΔΟΜΑΔΑ ΣΕ ΒΔΟΜΑΔΑ

ΛΟΓΟΙ ΚΑΙ ΑΝΤΙΛΟΓΟΙ

Η ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΑ

Γίνεκε λόγος, τώρα τελευταία, στη Βουλή, για την πληγή της Γραφειοκρατίας. Και ζητήθηκε, με κάθε τρόπο, ο περιορισμός της. "Αν δέν κάνω λάθος, τὸ ζήτημα δέν εἶναι μονάχα ἑλληνικό. Ὁ μέγας αὐτός πόλεμος ἔγινε ἀφορμὴ νὰ ξεσκεπαστοῦν πολλές πληγές, πού τ' ἀποτελέσματα τους φανερώθηκαν τῆ στιγμῇ, πού τὸ ἔθνη βροῦθησαν στήν ἀνάγκη νὰ χρησιμοποιήσουν ὅλες τίς δυνάμεις τους καί νὰ θρέψουν τοὺς καρπούς τῆς πρωτοτερινῆς τῆς ἐργασίας στή Διοίκηση, στὰ Οἰκονομικά, στὸ Στρατό, στὸ Ναυτικό καί τίς ἄλλες λειτουργίες τοῦ κρατικοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ τῷ καθένα. Εἶδαν λοιπὸν παντοῦ, καί στή Γαλλία ἀκόμα περισσότερο, ὅτι ἡ Γραφειοκρατία στάθηκε παντοῦ μιὰ μεγάλη ἀφορμὴ γιὰ τὴν κακὴ καὶ ἐλαττωματικὴ λειτουργία τῆς κρατικῆς μηχανῆς καί γιὰ τὰ ἄλεθρα ἀποτελέσματα πού παρουσίασε στή μεγάλη στιγμῇ.

Κάτω λοιπὸν ἡ Γραφειοκρατία! φωνάξανε παντοῦ. Ὅ,τι μπορεῖ νὰ γίνῃ χωρὶς πολλοὺς τύπους, πολλὰ λόγια, πολλὰ χασομέρια, πολλὰ χαρτιά νὰ λειψῇ. Καί νὰ κοιναχθῇ ἡ οὐσία. Ὁ ἴδιος ὁ γέρω Κλεμανσώ ξεσπάδωσε ἀπ' τοὺς πρώτους ἀπάνω στὸ ζήτημα τοῦτο. Καί ἡ ἀλήθεια εἶναι πὼς ὁ Πόλεμος, πού δὲ σηκώνει πολλὰ χασομέρια καί χρειάζεται γρηγοράδα καὶ ἀπόφαση σὲ κάθε πρῶμα, γιὰ τὸ ἄλκος εἶν' ἔτοιμος νὰ φάῃ τὸ πόδι πού ἀργεῖ νὰ κουνιθῇ, ἔγινε ἀφορμὴ νὰ περιορισθῇ παντοῦ σημαντικά ἡ Γραφειοκρατία, καὶ τὸ καθετὶ νὰ γίνεταί μ' ἓνα τρόπο γρήγορο καί ἀποφασιστικό. Καί εἶδαν τότε πὼς καί χωρὶς τίς παλιές κρατικὲς συνήθειες, πού οἱ γραφειοκράτες τίς θεωροῦσαν σὰν τὸ σάκρο - σάντο τῆς Διοικήσεως, οἱ δουλιές πήγαιναν μπροστὰ πολὺ καλύτερα ἀπὸ πρὶν. Τὸ ζήτημα ὅμως εἶναι παντοῦ, τελειώνοντας ὁ Πόλεμος, νὰ μὴν ξανακυλίσουνε πάλι τὰ ἔθνη στὶς παλιές τους συνήθειες. Καί τοῦτο κοιτάζουν νὰ πετύχουν, με κάθε τρόπο, σὲ ὅλα τὰ γραφειοκρατούμενα ἔθνη. Εἶναι λοιπὸν πολὺ εὐχάριστο, ὅτι καί στήν Ἑλλάδα, ἀρχίζουμε νὰ τὸ συλλογιζόμεστε κάπως σοβαρότερα, ὅπως φάνηκε καὶ ἀπ' τὴν τελευταία συζήτηση στή Βουλή.

Ὡς τόσο νομίζω, πὼς ἡ ἑλληνικὴ Γραφειοκρατία, ξεχωριστὰ ἀπ' τίς ἄλλες ἀδερφές της, ἔχει καί μιὰ ἰδιαίτη ἀφορμὴ, πού εἶναι ὁ μεγαλύτερός της συντελεστής καί διατηρητής. Κι αὐτὴ εἶναι ἡ Καθαρεύουσα, ἡ ἐπίσημη γλῶσσα τοῦ Κράτους, ἡ Συνταγματικὴ γλῶσσα τῶν Ἑλλήνων. Τὰ ἑννέα δέκατα τῶν περιττῶν ἐγγράφων στήν Ἑλλάδα, δὲ γίνονται γιὰ τίποτε ἄλλο, παρὰ γιὰ τὴν εὐχαρίστηση τῆς Καθαρεύουσας. Οἱ ὑπάλληλοι, ἀπ' τοὺς Ὑπουργοὺς ὡς τὸν τελευταῖο γραφιά, μεθάνε με τὰ λεξίδια. Ἔχουνε πάθει γλωσσικὸ ἀλκοολισμό. Καί γιὰ νὰ λάβουν τὴν εὐχαρίστηση νὰ γράφουν «προσηκόντως» ἓνα «διὰ τῆς ἀπὸ τῆς ἰσταμένου ὑπ' ἀριθμὸν τὰδε ἡμετέρας ἐπιτῆς ἀπὸ κτλ. ἐπισημειωτικῆς διαταγῆς», φραμπικάρουν ἀμέσως ἓνα ἔγγραφο, ἐκεῖ πού με δύο λόγια με-

ταξὺν δύο ἀνθρώπων, πού βρίσκονται κάποτε μέσα στὸ ἴδιο γραφεῖο, ἡ ὑπόθεση θὰ μπορούσε νὰ τελειώσῃ μιὰ χαρά.

Βγάλτε αὐτὴ τὴν εὐχαρίστηση ἀπὸ τὴν ὑπαλληλία τοῦ Κράτους, καταργήστε αὐτὸν τὸν γλωσσικὸ ἀλκοολισμό, καί θὰ ἴδῃτε τὰ δημόσια ἔγγραφα νὰ λιγοστεύουν ἐννενηντα τοῖς ἑκατό. Γιὰ τὸ δέν εἶναι μονάχα ἡ εὐχαρίστηση τοῦ ἑλληνίζεῖν, πού θρέφει τὴ Γραφειοκρατία. Εἶναι καί οἱ παρεξηγήσεις, ἡ κακὴ συνεννόηση, τὸ πελάγωμα τὸ ἐκφραστικό, πού κάνει ἓνα δυσκολονόητο ἔγγραφο νὰ γεννᾷ ἄλλα δέκα, γιὰ νὰ ἐξηγηθῇ. Καί πάει λέοντας! Ὅσο ἡ Καθαρεύουσα ἐξαικολοῦθεῖ νὰ μὴν ἡ ἐπίσημη γλῶσσα τοῦ Κράτους, ἡ Γραφειοκρατία, με ὅσα μέσα καὶ ἂν τὴν πολεμήσουμε, θὰ εἶναι γιὰ τὴν Ἑλλάδα μιὰ πληγὴ αἰώνια καὶ ἀγιάρευτη.

ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ

ΜΟΥΣΙΚΗ

— Τὴν Πέμπτη (12 τοῦ Δεκέβρη) δόθηκε στὸ Δημοτικὸ Θέατρο, καί ξαναδόθηκε τὴν Κυριακὴ (15 τοῦ Δεκέβρη) στὸ Θέατρο «Ὀλύμπια», ἡ πρώτη συμφωνικὴ συναλία τῆς ὀρχήστρας τοῦ νέου «Ἑλληνικοῦ Ὀδείου» με μάλιστα τὸν κ. Μανόλη Καλομοίρη. Ἡ Εἰσαγωγή τοῦ «Ἐγκομὸν» τοῦ Μπετόβεν, ἡ περιφημὴ συμφωνία τοῦ Σούμπερτ καί τὸ μέρος ἀπὸ τὸν «Ταρχόβερ» τοῦ Βάγκεν, παιχτήκανε με ἀρετὴ ἐπιτυχία. Τὸ Κοντσέρτο ὁμοῦ τοῦ Λίβτ, γιὰ πιάνο, ἀπὸ τὴ Δεσπονίδα Ἡβὴ Πανᾶ με συνοδεία τῆς ὀρχήστρας, σημείωσε πρόοδο ἀληθινὴ στή μουσικὴ μας κίνηση. Ἡ δ. Πανᾶ με τὸ ἐμπνευσμένο ἀληθινὰ παῖξιμό της στερῶσε τὴ φήμη τῆς ὡς ξεχωριστῆς πιανίστρας.

— Τὴν περασμένη Δευτέρα (16 τοῦ Δεκέβρη) τὸ «Ὀδεῖο Ἀθηνῶν», με τὴ μικρὴ του ὀρχήστρα, ἔδωσε τὴ δεύτερη συμφωνικὴ του συναλία με τὴν «Ἡρωικὴ Συμφωνία» τοῦ Μπετόβεν, καί με τὴ «Συμφωνία» (ἀριθ. 55) τοῦ Σαίν-Σάν. Μὰ τὸ παίξιμο, — βιολιὶ συνοδεία ὀρχήστρας — τοῦ ρώσου τεχνίτη Πιάστρο Μπορισόφ, ἦταν ἓνας θρίαμβος τῆς μουσικῆς τέχνης. Ἡ δεξιοτεχνία καί τὸ αἶσθημα τοῦ νέου Ρώσου, στὸ παίξιμο τῆς «Εἰσαγωγῆς» καί τοῦ «Ροντό» τοῦ Σαίν-Σάν, στάθηκε ἀπὸ τὰ πιὸ σπάνια ἀπούσματα στήν Ἀθήνα.

ΞΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Γνώμης Ἀγγλοῦ συγγραφέα γιὰ τὸν Ὀσκά Οὐάιλντ. — Τὸ ἀγγλογαλλικὸ περιοδικὸ «Le Monde Nouveau» δημοσίεψε στὰ τεύχη τοῦ Ὀκτώβρη καί Νοέμβρη ἓνα πρώτης γραμμῆς ἀρθρο γιὰ τὸν Ὀσκά Οὐάιλντ, γραμμμένο ἀπὸ τὸν Λουὶς Μέλβιλ, ἓναν ἀπὸ τοὺς πιὸ διαλεχτοὺς συγγραφεῖς τῆς Ἀγγλίας, ὁ ὁποῖος, ὡς βιογράφος τῶν Τακερέν, Λωρένς Στέρν, Γουλιέλμου Κόββετ, ἔχει ἀποχτήσῃ τὴ φήμη ἐνὸς πρώτης γραμμῆς ἐκστῆτα.

Για τὸν Όσκαρ Ουάιλντ δὲν ἔχει σχηματιστεῖ ἀκόμα στὸν κόσμον μιὰ σταθερὴ γνώμη: τοῦτοι τὸν ὑψώνουν στοὺς οὐρανούς, ἐκεῖνοι μάλιστα πὸν τονε δέχονται γιὰ μέτριο· κι ὅμως, ὄλο και περισσότερο διαβάζεται και μεταφράζεται σ' ὄλον τὸν κόσμον. Γιαντὸ νομίζουμε πὸς θὰ θροῦν οἱ ἀναγνώστες τοῦ «Νουμά» πολὺ ἐνδιαφέρον στὶς παρακάτω γραμμές, πὸν μεταφράζουμε ἀπὸ τὸ ἄρθρον τοῦ Μέλβιλ, πὸν λυπούμαστε πὸν δὲ μᾶς μένει τόπος νὰ τὸ δημοσιέψουμε ὄλο.

«Ἄν παρατηρήθῃ, ἀπὸ τὴν ἐποχὴ πὸν ἀκόμα τοῦσε ὁ Όσκαρ Ουάιλντ, μιὰ τάση νὰ δυσφημιστεῖ τὸ ἔργον του, αὐτὴ ἢ τάση στάθηκε ἀποκλειστικὸ ἀγγλικὴ. Ἡ προκατάληψη ἐναντίον τὸν ἄνθρωπον ἐπηρεάσαν τὴν κρίση γιὰ τὸ ἔργον του. Όμως, ἕνας ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ ἔχει φαρμακώσει ἕναν ἄλλον, δίχως αὐτὸ νὰ ἔχει καμιὰ σχέση με τὴν πρόζα του», λέει ὁ ἴδιος ὁ Όσκαρ Ουάιλντ στὴ μελέτη του γιὰ τὸν Τόμας Γκρέφιτς Ουάινραϊτ, καὶ σ' αὐτὴ τὴν ἴδια και τόσον θαυμαστὴ μελέτη του, πετάει κατακέφαλα τὸν ἄστον τούτην τὴν ἀλήθεια: «Οἱ οἰκογενειακὲς ἀρετὲς δὲν εἶναι ἢ βάση τῆς τέχνης, μολογὸτι μποροῦν νὰ χρησιμεύουν ὡς σύμβολον στοὺς δευτερότερον καλλιτέχνες». Μολοντοῦτα, ἀμφιβάλλω ἂν θαναγωνορίζοτανε ποτὲ στὴν Ἀγγλία ἕνας συγγραφέας πὸν θάποδελχότανε δολοφόνος. Στὸ ἐξωτερικὸν, τὸ ἐναντίον, τ' ἀξιώματα τοῦ Ουάιλντ ὄχι μόνο γίνηκαν δεχτὰ, παρὰ γιὰ πολλοὺς κατάντησαν πιά νόμοι. Ἐκεῖ τὸν ἔχουν σάν ἕναν ἀπὸ τοὺς πῶ λαμπροὺς Ἀγγλοὺς συγγραφεῖς τὸν δέκα τελευταίων χρόνων. Τὰ ἔργα του ἔχουν κυκλοφορήσει σ' ὄλη τὴν Εὐρώπη καὶ ἔχουν μεταφραστεῖ σ' ὄλες τὶς γλώσσες. Ἡ Σαλώμη πὸν μάλιστα εἶναι γνωστὴ σὲ μερικὸς φιλολογικὸς κύκλους τῆς Ἀγγλίας, μεταφράστηκε σὲ δεκατέσσερες γλώσσες, και παίχτηκε στὰ Γερμανικὰ θέατρα περισσότερες φορὲς ἀπὸ κάθε ἄλλο ἀγγλικὸ ἔργον, δίχως νὰ ἐξαιρεθεῖ μήδε ὁ Σαϊκσπῆρος. Τὸ Ντὲ Προφόντνυς δημοσιεύτηκε συγχρόνως στὴν Ἀγγλία καὶ στὸ ἐξωτερικὸν, ἐνῶ ἡ Δούκισσα τῆς Πάθουα παρουσιάστηκε μεταφρασμένο γερμανικὰ, πολὺ πρὶν ἢ δημοσιευτεῖ στὴν Ἀγγλία.

«Ἡ προκατάληψη ἐναντίον τὸν Όσκαρ Ουάιλντ ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἐποχὴ πὸν σπούδαζε στὸ πανεπιστήμιον. Ἀπὸ τότε τὰ παραδόξια του ἔκαναν ἐντύπωση στοὺς συνοδέλφους του. Ὡστόσο τὸ πνεῦμα του ἀνάγκασε ὄλους πὸν τὸν συναναστρέφονταν στὸ Κολλέγιον, νὰ δείχνουν κάποιον σεβασμὸ ἀπέναντί του. Ὅταν τελίωσε στὴν Ὁξφόρδη τὶς σπουδὲς του, στὰ 1878, οἱ κομματιοῦρες τοῦ σατυρικῶν περιοδικῶν Πάντς τὸν ἔκαναν γνωστὸ σ' ὄλους, και ὁ Σέρ Ουίλιαμ Τζιλμπερτ τὸν ἔκανε ἀκόμα πῶν περιφάνη, γελοιοποιώντας τον στὴν κομμικὴ τοῦ ἄπερα «Υπιομὴ». Ὅλα αὐτὰ τὰ περιπαίγματα ἔδωκε τὸν εἶχανε θυθίσει, θὰ εἶχαν μὴδενίσει ἕναν ἄλλον ὅμως ὁ Ουάιλντ εἶχε τολέντο ἢ φιλολογικὴ του ἀξία νίκησε τὸ γελοῖον.

«Σήμερον ξεχάστηκαν πιά οἱ ἀλλοκοτοσίνας του, και ἀπάμεινε ὁ θαυμασμὸς γιὰ τὸν ἔξοχον ποιητὴ, ἐσπεῖστα, και τὸ δραματικὸν ποιητὴ..

«...Ὁ πρῶτος τόμος ἀπὸ στίχους του γνώρισε τὴν πέμπτην ἐκδοσὴν του μέσα σὲ μερικὸς μῆνες.

«Αὐτὰ τὰ ποιήματα κάνουν ἐντύπωση πρῶσάντων με τὴν ἀντίληψη πὸν εἶχε ὁ Ουάιλντ γιὰ τὴν ἁμορφία, και με τὸ μουσικὸν τὸν ρυθμὸν. Ἀπόδειξη ἢ π ρ ω ι ν ἢ ἐ ν τ ῦ π ω σ η ἢ.. Ἀκόμα πῶν δυνατὸν εἶναι τὸ

ὄραϊον ποιήματα Σ φ ἰ γ ξ πὸν μολοντοῦτο εἶναι λιγότερον γνωστὸ. Σ' αὐτὸ ὁ Ουάιλντ φτάνει τὸ ἕψος ἔδω ὑψώνονται οἱ ἀληθινοὶ ποιητὲς. Κανένας ἄλλος ἀπὸ τοὺς συγχρόνους τοὺς δὲν ἔδωσε παρόμοιες ποιητικὲς νότες.

«Τὸ φτιαχτὸ ἕψος πὸν πολλὲς φορὲς χαλάει τὴν ποιήσην τοῦ Ουάιλντ, τὸ ξαναθροῖσκουμε στὰ παραμύθια του, ὅμως οἱ λέξεις του εἶναι πάντοτε με τὴν ἴδια ἐπιτυχία διαλεγμένες. Ὁ Ουάιλντ, ὄχι ἀδίκια, τόλμησε νὰ ὀνομάσει τὸν ἑαυτὸν του: «ὁ βασιλεὺς τῆς γλώσσας», και αὐτὴ ἢ ἐκλεχτικότητα στὶς λέξεις κάνει ἀπῶμα πῶν μεγάλη ἐντύπωση, ὅταν συλλογιστεῖ κανένας πόσον σπάνιον πρῶμα εἶναι γιὰ τοὺς Ἀγγλοὺς συγγραφεῖς. Ἐδῶ και λίγα χρόνια, ἕνας κριτικὸς, ὁ κ. Λὲ Γκαλλιέν, ἔλεγε: «Ὁ Ουάιλντ κατέχει ἕναν πλοῦσιον θησαυρὸν ἀπὸ λέξεις, θυθίζει μέσα τὰ χέρια του, ὅπως ἕνα παιδί πὸν παίξει με χρωματιστὲς χάντρες», εἶπει ἐπὸν τὰ ἔργα του μοιάζουν καμιὰ φορὰ περισσότερον με ἕνα ὄραϊον μουσαϊκὸν, παρὰ με μουσικὴν. Ὡστόσο ἢ πρόζα τοῦ Ουάιλντ εἶναι πολλὲς φορὲς καθαροὶ μουσικὴν.»

«Πρὸ πάντων στὰ essais του ὁ Ουάιλντ ἀφίνει νὰ ξεχυλίσει τὸ χιόμιον του. Παρουσιάζει τὴ φιλοσοφία του με μορφὴ παραδόξων, πὸν πολὺ λίγοι τὰ κατάλαβαν.»

«...Και δὲν πρέπει νὰ μᾶς ξαφνίζει πὸς οἱ Ἀγγλοὶ τὸν κατηγόρησαν γιὰ πολὺ ἀλαφρὸν. Πάρονοντας τὰ ἐπιγράμματα του και τὶς παραδοξολογίες του στὰ σέρια, πολλοὶ θέλησαν νὰ τὰ ἐξηγήσουν σάν δόγματα θεοσεκίας ἢ φιλοσοφικὸς κανόνες, πρῶμα πὸν δὲν ἦταν καθόλον ὁ σκοπὸς τοῦ συγγραφέα του»...

Και τελειώνοντας ὁ Λούις Μέλβιλ, προφητεῖται ἐπὸς τὰ ποιήματα του θὰ διαβάζονται ὄλο και περισσότερον, πὸς τὰ διηγήματα του θὰ ἐκτιμηθοῦν περισσότερον και πὸς οἱ Intentions του θὰ περάσων στοὺς μελλοῦμενους αἰῶνες.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ

ΠΟΙΗΤΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ 'ΝΟΥΜΑ, ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Ὁ «Νουμάς», θέλοντας νὰ συμπληρώσει τὸν ἀριθμὸν τὸν παιδικῶν τραγουδιῶν, πὸν τὸν ὄρισε στὴν προκήρυξη τοῦ Α' διαγωνισμοῦ του σὲ πενήντα, προκηρύχτει γι αὐτὸ τὸ σκοπὸν Β' ποιητικὸν διαγωνισμὸν, συστήνοντας σ' ὄσους μᾶς στείλουν τραγοῦδια νὰ λάβουν ἐπόψη τους και τὶς παρατηρήσεις πὸν κάνει ἢ Κριτικὴ Ἐπιτροπὴ στὴν κρίση τῆς πὸν δημοσιεύτηκε στὸν 50 ἀριθμ. (23 Νοεμβρ. 1919) καθὼς και στὰ βραβευμένα τραγοῦδια, πὸν δημοσιεύτηκαν στοὺς ἀρ. 50, 51 και 52 τοῦ «Νουμάς», γιαντὸ στὸ «Δεύτερον ποιητικὸν διαγωνισμὸν» μας ἢ Ἐπιτροπὴ θὰ φανεῖ κάπως αὐστηρότερη και θὰ ζητήσει ἀπ' τὰ τραγοῦδια πὸν θὰ κρίνει νᾶναι περισσότερον ματασιμένα στὸ νόημα τοῦ Διαγωνισμοῦ.

Ὅσοι λάβουνε μέρος στὸ «Διαγωνισμὸν» μας πρέπει νὰ στείλουν τὰ ἔργα τους στὰ Γραφεῖα μας, Σοφοκλέους 3, ἔως στὶς 31 τοῦ Γεννώρη τοῦ 1920. Οἱ ὄροι τοῦ Διαγωνισμοῦ εἶναι οἱ ἀκόλουθοι:

1) Θὰ βραβευτοῦν ΤΡΙΑΝΤΑ ποιήματα, ἀδιάφο-

ρο ἂν θὰ εἶναι ἑνὸς ἢ περισσοτέρων ποιητῶν. Τὸ βραβεῖο θὰ δίνεται γιὰ κάθε ποίημα ξεχωριστὰ καὶ θὰ εἶναι δραχμῆς ΕΙΚΟΣΙ γιὰ τὸ καθένα.

2) Τὰ ποιήματα πρέπει νὰ εἶναι ἀπλὰ καὶ ὄμοιαι πρὸς τὸ σύντομα. Νὰ μὴν ἔχει τὸ καθένα περισσότερος ἀπὸ εἴκοσι στίχους καὶ οἱ στίχοι νὰ μὴν εἶναι μεγαλύτεροι ἀπὸ ἑντεκασύλλαβοι. Τὰ θέματα θὰ παρθεῖν ἀπὸ τὴν καθημερινὴ ζωὴ τῶν παιδιῶν, τὰ νοήματα πρέπει νὰ εἶναι ἀπλὰ καὶ παιδικὰ καὶ στενά δεμένα μετὰ τὴ μορφὴ καὶ ἡ γλῶσσα καθαρὴ δημοτικῆ ἢ γλῶσσα τοῦ σπιτιοῦ, ἀπλὴ καὶ δίχως ιδιωτισμοῦς. Οἱ φράσεις σύντομες καὶ μετὰ ἀβίαστη σύνταξη. Μετὰ κατὰ στροφὴν νὰ τελειώνει καὶ κάποιον ἀκέραιον νόημα.

3) Τὰ ποιήματα ποὺ θὰ σταλοῦν πρέπει νὰ μὴν ἔχουν δημοσιευτεῖ.

4) Τὰ χειρόγραφα καθαρογραμμένα πάνω στὴ μιὰν ὀψὴ μόνον τοῦ χαρτιοῦ καὶ ὑπογραμμένα τὸ «α-β-ε-ν» μετὰ κάποιον, ὄχι γνωστὸ, ψευδώνυμον ἢ ἄλλο διακριτικὸ σημάδι, θὰ συνοδεύονται μετὰ ἕνα κλειστὸ φάκελλο ποὺ θὰ γράφει ἀπὸ τὸ ψευδώνυμον ἢ διακριτικὸ σημάδι τοῦ ποιήματος καὶ θὰ περιέχει τὸνομα καὶ τὴν ἀκριβῆ διεύθυνση τοῦ ποιητῆ, μαζί μετὰ τὴν δήλωσίν του πῶς θέλει νὰ ὑπογραφεῖ τὸ ποίημα ἂν βραβευτεῖ καὶ δημοσιευτεῖ. Ὁ ἀνοικτοῦν μόνον οἱ φάκελλοι ἐκείνων ποὺ θὰ βραβευτοῦν. Κανένα χειρόγραφο δὲ θὰ ἐπιστραφεῖ.

Τὴν κριτικὴ ἐπιτροπὴ θ' ἀποτελέσουν οἱ κ. κ. Α. Λόφος, Κ. Κροθαῖος, Κ. Παρορίτης, Δ. Ταγκαπούλος καὶ Α. Τρανός. Γραμματέας τῆς ἐπιτροπῆς καὶ εἰσηγητὴς τοῦ Διαγωνισμοῦ ὁ Ρήγας Γκόλφης καὶ σ' αὐτὸν πρέπει νὰ στέλνονται οἱ φάκελλοι μετὰ τὰ ποιήματα. Ἡ κρίσις τῆς ἐπιτροπῆς θὰ δημοσιευτεῖ στὸ «Νουμᾶ».

6) Ὅσα ποιήματα βραβευτοῦν θὰ γίνον ἀποκλειστικὸ χῆμα τῆς Ἑλληνικῆς Ἐταιρείας «Γόπος» ποὺ θὰ τὰ ἐκδώσει ὅλα σὲ βιβλίον, μαζί μετὰ τὰ 19 ποὺ βραβευτήκανε στὸν πρῶτον Διαγωνισμό μας, χωρὶς κανένα ἄλλο δικαίωμα τοῦ ποιητῆ, ἔχον ἀπὸ τὸ βραβεῖον. Ὁ ἀκολοιθῆσει καὶ μουσικὸς καὶ ζωγραφικὸς διαγωνισμὸς γιὰ νὰ συντεθοῦν εἰκόνες καὶ μουσικὴ γιὰ μερικὰ ἀπ' τὰ ποιήματα ποὺ θὰ βραβευτοῦν.

**“Le Gaulois,,
ΕΣΠΕΡΙΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΓΑΛΛΙΚΗΣ
Ὁδοῦ Φιλελλήνων 14**

Διευθυντής: **Σ. ΣΑΡΙΒΑΖΕΒΑΝΗΣ**

καθηγ. τῆς Γαλλ. ἐν τῇ Δημοσίᾳ Ἐμπορικῇ Σχολῇ Ἀθηνῶν

Νέαι τάξεις ἀπὸ τῆς 11ης καὶ 15ης Νοεμβρίου δι' ὅλα τὰ τμήματα (elementaire, moyen καὶ Supérieur). Εἰδικαὶ τάξεις διὰ δεσποινίδας καὶ κυρίας. Διδασκομένη μέθοδος ἡ παγκοσμίου φήμης μέθοδος Alge μετὰ ἄριστα ταχέως καὶ ἀσφαλῆ ἀποτελέσματα. Πληροφορίαι καὶ ἐγγράφαι καθ' ἐκαστήν ἑσπέραν ἀπὸ 5—8 μ. μ.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Χάριν τῶν ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ ἀπολυμένων ἐφέδρων πτυχιούχων Γυμνασίου, ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας ἐκέλευσε τὴν παράτασιν τῆς προθεσμίας πρὸς κατάταξιν εἰς τὴν σχολὴν τῶν Τ. Τ. Τ. μέχρι 31 Δεκεμβρίου ἔ. ἔ. Οἱ εἰσαγόμενοι εἰς τὴν σχολὴν μαθηταὶ διορίζονται ἀμέσως δόκιμοι τηλεγραφικοὶ βοηθοὶ ἐπὶ ταῖς κεραιονομιμέναις ἀποδοχαῖς.

ΦΑΡΜΑΚΑΠΟΘΗΚΗ

Α. ΣΑΚΑΛΗ — Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ

Πλατεία Ὀμονοίας

Henrys Magnesia—Seidlitz powder—Scrabbss Ammonia—Enos fruit Salt—Atkinsons Eau de Cologne—Asthma cigarettss—Sanitas fluid et powder—Cherry tooth paste—Thymol tooth powder—Cuticura Soap—Cuticura ointment—Peats Soap, ὡς καὶ ὅλα τὰ εἶδη τῶν φαρμακευτικῶν σαπῶνων, παρελήφθησαν ἐξ Ἀγγλίας καὶ πωλοῦνται χονδρικῶς καὶ λιανικῶς.

ΕΧΟΜΕΝ ΤΗΝ ΕΚΚΡΕΤΟΤΕΡΑΝ ΠΕΛΑΓΕΙΑΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΟΧΟΝ

ΜΑΥΡΟΔΑΦΝΗΝ 1901 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ
ΤΟΥΛΑ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΥ 3

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΒΡΑΝΑΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΕΥΣ & ΕΞΑΓΩΓΕΥΣ

ΕΝ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Διεύθυνσις: **GEORGE VRANAS**

49—51—57. Greenwich St. & 16 Trinity Place

NEW YORK, City. U. S. A.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΟΛΑΣΙΚ

ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 3

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 9. 5. 9

ΠΡΑΚΤΩΡ ΑΤΜΟΠΛΟΙΩΝ

ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

ΕΜΠΟΡΟΣ ΓΑΙΑΝΘΡΑΚΩΝ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Κ. ΔΑΜΙΑΝΟΣ

Ὁδοῦ Ἀριστείδου 12

Ὅλα τὰ εἶδη τῆς γραφικῆς, χαρτιά, μελάνια τυπογραφικὰ, χάρτης περιτυλίγματος, χαρτόνια σαπῶνια ἀρωματικά, ἀκόμα καὶ χίλια δυὸ εἶδη, εἰς τιμὰς ἀσυναγώνιστες